KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 356/2005,

1. märts 2005,

millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad seisevpüüniste ja piimtraalide tähistamiseks ja identifitseerimiseks

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 12. oktoobri 1993. aasta määrust (EMÜ) nr 2847/93, millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem, [1] eriti selle artikli 5 punkti c ja artikli 20a lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

(1) Kalapüügi, eelkõige teatavate tehniliste kaitsemeetmete, millega muu hulgas määratakse kindlaks püüniste võrgusilma suurus, püügiaja piirangud ja seisevpüüniste muud omadused, kontrollimine ja seire on äärmiselt vajalikud. Seepärast peaks kalalaevade kasutavaid püügivahendeid olema lihtne identifitseerida ja kontrollida. Nimetatud nõuetele vastavuse tagamiseks tuleks sätestada üksikasjalikud eeskirjad ühenduse vetes kasutatavate teatavate püügivahendite tähistamiseks ja identifitseerimiseks.

(2) Käesoleva määruse nõuetekohaseks rakendamiseks on asjakohane keelustada püügivahendite selline kasutamine, mis ei vasta määruses sätestatud nõuetele, ning määruse teatavate sätetega vastuolus olevate püügivahendite hoidmine pardal.

(3) Käesoleva määrusega sätestatud meetmed on kooskõlas kalanduse ja akvakultuuri korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva määrusega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad seisevpüüniste ja piimtraalide tähistamiseks ja identifitseerimiseks.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse ühenduse vetes kala püüdvate laevade suhtes.

2. Käesolevat määrust ei kohaldata 12 meremiilist seespool mõõdetuna rannikuäärsete liikmesriikide lähtejoonest.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) seisevpüünised –

i) õngejadad;

ii) seisevvõrgud, nakkevõrgud, abarad ja triivvõrgud, mis võivad koosneda ühest või mitmest eraldi võrgust, mis on taglastatud ülemise ja alumise selise ning ühendusköitega ning mis võivad olla varustatud ankurdamis-, ujuv- ja navigatsiooniseadmetega;

b) piimtraal – traal, mille püünist pukseerivad ulgtulli poomid.

Artikkel 4

Keelustamine

1. Püügiks on keelatud kasutada seisevpüüniseid, toodreid ja piimtraale, mis ei ole tähistatud ja mida pole võimalik identifitseerida käesoleva määruse sätete alusel.

2. Pardal on keelatud hoida:

a) piimtraali talasid, mis ei ole tähistatud laeva välisküljel olevate registreerimistähtede ja -numbritega artikli 5 kohaselt;

b) seisevpüüniseid, mis ei ole märgistatud artikli 7 kohaselt;

c) toodreid, mis ei ole märgistatud artikli 10 kohaselt.

[1] EÜT L 261, 20.10.1993, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1954/2003 (ELT L 289, 7.11.2003, lk 1).

II PEATÜKK

PIIMTRAALID

Artikkel 5

Piimtraalidega seonduvad kohustused

Kalalaeva kapten või tema esindaja tagab, et igal pardal hoitaval või püügiks kasutataval kokku monteeritud poomil või igal poomi kiilul on püsivalt näha selle laeva välisküljel olevad registreerimistähed ja -numbrid, mille juurde see kuulub.

III PEATÜKK

SEISEVPÜÜNISED

Artikkel 6

Seisevpüünistega seonduvad kohustused

Kalalaeva kapten või tema esindaja tagab, et iga pardal hoitav või püügiks kasutatav seisevpüünis on käesoleva peatüki sätete kohaselt selgelt tähistatud ja seda on võimalik identifitseerida.

Artikkel 7

Identifitseerimistähised

Igal kalapüügiks kasutataval seisevpüünisel on püsivalt näha laeva, mille juurde see kuulub, välisküljel olevad registreerimistähed ja -numbrid, mis paiknevad:

a) iga püünise mõlemasse otsa esimese ülemise rea külge kinnitatud märgisel;

b) üle ühe meremiili pikkuste seisevpüüniste puhul püünise esimese ülemise rea külge kinnitatud märgistel korrapäraste vahemaade tagant, mis ei ületa üht meremiili, nii et püünise ükski osa ei jääks üht meremiili ületavas ulatuses tähistamata.

Artikkel 8

Märgised

1. Kõik märgised on:

a) valmistatud vastupidavast materjalist;

b) kindlalt püünise külge kinnitatud;

c) vähemalt 65 millimeetri laiused;

d) vähemalt 75 millimeetri pikkused.

2. Märgistel näidatud tähti ja numbreid ei tohi ära pühkida, muuta ega lasta neil loetamatuks muutuda.

IV PEATÜKK

TOODRID

Artikkel 9

Toodritega seonduvad kohustused

Kalalaevade kaptenid või nende esindajad tagavad, et iga püügiks kasutatava seisevpüünise külge on kinnitatud kaks otsatoodrit ja vahetoodrid, mis vastavad lisas esitatud kirjeldusele, ja et neid kasutatakse käesoleva peatüki sätete kohaselt.

Artikkel 10

Identifitseerimistähised

1. Igal otsa- ja vahetoodril on näha selle laeva välisküljel olevad registreerimistähed ja -numbrid, mille juurde see kuulub, järgmiste nõuete kohaselt:

a) tähed ja numbrid paiknevad veepinnast võimalikult kõrgel, et need oleksid selgelt näha;

b) tähtede ja numbrite värv eristub selgelt taustast.

2. Toodritel olevaid tähti ja numbreid ei tohi ära pühkida, muuta ega lasta neil loetamatuks muutuda.

Artikkel 11

Köied

1. Toodreid seisevpüünisega ühendavad köied on valmistatud põhjavajuvast materjalist või raskustega uputatud.

2. Otsatoodreid püünisega ühendavad köied kinnitatakse püünise otste külge.

Artikkel 12

Otsatoodrid

1. Otsatoodrid paigutatakse nii, et alati saaks kindlaks teha püünise mõlema otsa asukoha.

2. Mõlema otsatoodri varras peab ulatuma vähemalt 1,5 meetri kõrgusele merepinnast, mõõdetuna ujuki pinnalt.

3. Otsatoodrid on värvilised, kuid mitte punased ega rohelised.

4. Iga otsatoodri juurde kuulub:

a) üks või kaks ristkülikukujulist lippu küljepikkusega vähemalt 40 cm; kui ühel toodril on nõutavad kaks lippu, tuleb nende vahele jätta vähemalt 20 cm laiune vahe; veepinna ja esimese lipu vahe on vähemalt 80 cm; ühe võrgu otsi tähistavad lipud on ühte värvi, mis ei tohi olla valge, ja ühesuurused;

b) üks või kaks topituld, mis on kollased, plingivad viiesekundiliste vahedega (F1 Y5s) ja mis on nähtavad vähemalt kahe meremiili kaugusele;

c) toodri tipus paikneb vähemalt 25 cm läbimõõduga kerakujuline topitähis, mis on varustatud ühe või kahe helenduva triibuga, mis ei tohi olla punased ega rohelised ja mis on vähemalt 6 cm laiused. Toodri tipus oleva märgina võib kasutada kerakujulist radarpeegeldit;

d) radarpeegeldid, mis on nähtavad radaril vähemalt kahe meremiili kaugusele.

Artikkel 13

Otsatoodrite kinnitamine

Otsatoodrid kinnitatakse seisevpüüniste külge järgmiselt:

a) läänesektori (kompassiringi see pool, mis ulatub lõunast lääne kaudu põhjani, põhi kaasa arvatud) tooder varustatakse kahe lipuga, kahe helenduva triibuga, kahe tulega ja artiklis 8 esitatud kirjeldusele vastava märgisega;

b) idasektori (kompassiringi see pool, mis ulatub põhjast ida kaudu lõunani, lõuna kaasa arvatud) tooder varustatakse ühe lipuga, ühe helenduva triibuga, ühe tulega ja artiklis 8 esitatud kirjeldusele vastava märgisega.

Märgisel on artiklis 10 kirjeldatud teave.

Artikkel 14

Vahetoodrid

1. Vahetoodrid kinnitatakse üle ühe meremiili pikkuste seisevpüüniste külge.

2. Vahetoodreid kasutatakse kõige rohkem ühe meremiili tagant, nii et püünise ükski osa ei jääks üht meremiili ületavas ulatuses tähistamata.

3. Vahetoodritel on samad omadused kui idasektori otsatoodril, järgmiste erinevustega:

a) lipud on valged;

b) iga viies vahetooder on varustatud radarpeegeldiga, mis on nähtav radaril vähemalt kahe meremiili kaugusele.

V PEATÜKK

LÕPPSÄTE

Artikkel 15

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse 1. oktoobrist 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 1. märts 2005

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Joe BORG

LISA

OTSA- JA VAHETOODRITE KIRJELDUS

